

PEREKONNA

J U H E N D

PEREKONNA

J U H E N D

Välja andnud
Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirik
Salt Lake City, Utah, USA

© 1992, 1999, 2001, 2007 Kõik õigused kuuluvad Intellectual Reserve, Inc.
Trükitud Ameerika Ühendriikides

Ingliseelse originaali heakskiit: 2/06

Tõlke heakskiit: 2/06

Originaali pealkiri: *Family Guidebook*
Estonian

Sisukord

„Perekond: Läkitus maailmale“	IV
Perekonna ülesehitus ja eesmärk	1
Evangeeliumi õpetamine kodus	4
Perekonnakohustuste täitmine	12
Juhtkonna koolitamine	15
Jumalateenistuste pidamine kodus (isoleeritud piirkondades elavatele peredele)	16
Preesterluse talitused ja õnnistused	18
Kiriku materjalide muretsemine ja informatsiooni leidmine pereajaloo kohta	26

„Perekond: Läkitus maailmale“

Esimene Presidentkond ja Kaheteistkümne Apostli kvoorum andsid 1995. aastal välja avalduse „Perekond: Läkitus maailmale“. See läkitus annab teada ja kinnitab neid õpetusi ja tavasid, mida prohvetid on kogu Kiriku ajaloo vältel korduvalt esitanud. See sisaldab põhimõtteid, mis on olulised iga perekonna õnneks ja heaoluks. Pereliikmed peaksid uurima seda läkitust ja elama selle ettekirjutuste järgi.

„Meie, Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku Esimene Presidentkond ja Kaheteistkümne Apostli Nõukogu, kuulutame pühalikult, et abielu mehe ja naise vahel on Jumala poolt seatud ning et perekond on kesksel kohal Looja plaanis seoses Tema laste igavese saatusega.

Kõik inimesed – mehed ja naised – on loodud Jumala näo järgi. Igaüks on taevaste vanemate armastatud vaimupoeg või -tütar ning seega on igaühel jumalik loomus ja saatus. Sugu on isiku surelikkusele eelneva, sureliku ning igavese identiteedi oluline omadus ning suunitlus.

Surelikkusele eelnevas maailmas tundsid ja teenisid vaimupojad ja -tütred Jumalat kui oma Igavest Isa ning võtsid vastu Tema plaani, mille kaudu Tema lapsed võivad saada füüsilise keha ning maapealse kogemuse, et areneda täiuslikkuse poole ning saavutada lõpuks oma jumalik eesmärk igavese elu pärijatena. Jumalik õnneplaan teeb võimalikuks perekonnasuhete jätkumise teisel pool hauda. Pühades templites saadavad pühad talitused ja lepingud võimaldavad inimestel tagasi

pöörduda Jumala palge ette ja annavad perekondadele võimaluse olla ühendatud igavesti.

Esimene käsk, mille Jumal Aadamale ja Eevale andis, puudutas nende kui mehe ja naise võimet saada lapsevanemateks. Me kuulutame, et Jumala poolt oma lastele antud käsk paljudena ja täita maa kehtib endiselt. Me kuulutame lisaks sellele, et Jumal on andnud käsu kasutada püha sigitusjõudu ainult mehe ja naise vahel, kes on seaduslikult abielus.

Me kuulutame, et viis, kuidas surelik elu luuakse, on jumalikult määratud. Me kinnitame, et elu on Jumala igavesses plaanis püha ja tähtis.

Mehel ja naisel on püha kohustus armastada teineteist ja hoolitseda teineteise eest ning armastada oma lapsi ja hoolitseda nende eest. „Lapsed on pärand Jehoovalt“ (Laulud 127:3). Vanematel on püha kohustus kasvatada oma lapsi armastuses ja õigsuses, hoolitseda nende füüsiliste ja vaimsete vajaduste eest ning õpetada neid armastama ja teenima üksteist, järgima Jumala käsked ning olema seadustele

kuulekad kodanikud, kus iganes nad ka ei elaks. Nende kohustuste täitmise eest vastutavad mehed ja naised – emad ja isad – Jumala ees.

Perekond on seatud Jumala poolt. Abielu mehe ja naise vahel on Tema igavese plaani peamine osa. Lastel on õigus sündida abielusidemetes ning saada kasvatatud isa ja ema poolt, kes austavad oma abielulubadusi täieliku truudusega. Õnn saavutatakse perekonnaelus kõige kindlamalt siis, kui see on rajatud Issanda Jeesuse Kristuse õpetustele. Õnnestunud abielud ja perekonnad on üles ehitatud usu, palvetamise, meeleparanduse, andestuse, austuse, armastuse, kaastunde, töö ja tervisliku meelelahutuse põhimõtetele. Jumaliku plaani kohaselt tuleb isadel juhtida oma perekondi armastusega ja õigsuses ning nad vastutavad oma perekonna kaitsmise ja selle vajaduste rahuldamise eest. Emad vastutavad eelkõige oma laste

kasvatamise eest. Nende pühade kohustuste täitmisel tuleb isal ja emal aidata teineteist võrdsete kaaslastena. Puude, surma või muude asjaolude korral võib osutada vajalikuks nende rollide ümberkorraldamine. Vajaduse korral peaksid toetama sugulased.

Me hoiatame, et neil, kes rikuvad voo-
ruslikkuse lepinguid, kes kohtlevad
halbasti oma abikaasasid või järglasi,
või kes ei täida oma perekonnakohus-
tusi, tuleb ühel päeval anda vastust
Jumala ees. Me hoiatame ka, et pere-
kondade lagunemine toob üksikisiku-
tele, ühiskonnale ja rahvastele need
õnnetused, mida on ette kuulutanud
nii muistsed kui kaasaegsed prohvetid.

Me kutsume vastutavaid kodanikke
ja valitsuse ametnikke kõikjal üles
soodustama neid meetmeid, mille
eesmärgiks on perekonna kui ühis-
konna põhialuse säilitamine ja tugev-
damine" (*Ensign*, nov. 1995, lk 102).

Perekonna ülesehitus ja eesmärk

Ülesehitus

Perekond on Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirikus püha ning see on tähtsaim ühiskondlik üksus ajas ja igavikus. Jumal on loonud perekonnad selleks, et tuua õnne oma lastele, võimaldada neil õppida õigeid põhimõtteid armastavas õhk-

konnas ja valmistada neid ette igaveseks eluks.

Kodu on parim koht evangeeliumi põhimõtete õpetamiseks, õppimiseks ja rakendamiseks. Siin õpivad inimesed kandma hoolt toidu, riietuse, peavarju ja teiste vajalike asjade eest. Isa ja ema peaksid võrdsete partneritena aitama igal pereliikmel:

- otsida tõe ja arendada usku Jumalasse;
- parandada meelt pattudest, saada ristitud pattude andekssaamiseks, saada Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku liikmeks ja võtta vastu Püha Vaim;
- kuuletuda Jumala käskudele, uurida usinalt pühakirju, teha iga päev isiklikke palveid ja teenida teisi;

- jagada evangeeliumi teistega;
- saada Templiand ja abielluda tempelis väärilise kaaslasega igaveseks ajaks, luua perekonna jaoks õnnelik kodu ning toetada perekonda armastuse ja ohverdamise kaudu;

- otsida informatsiooni surnud esivanemate kohta ja teha nende heaks templitalitusi;

- kindlustada perekonda vaimseks, ühiskondlikuks, füüsiliseks ja emotsionaalseks terviseks vajalikuga.

Isa juhatab oma perekonda ja tal on vastutus õpetada lapsi ning kanda hoolt perele eluks vajaliku eest. Väärilisel ja nõuetekohaselt elaval isal Kirikus on võimalus hoida preesterlust, mis on õigus ja volitus tegutseda

Jumala nimel. Selle väe ja volituse alusel saab isast oma perekonna preesterluse juht. Ta juhhib oma perekonda nende valmistumisel tagasi pöördumiseks meie Taevase Isa juurde. Tema naine on tema kõige tähtsam kaaslane, partner ja nõuandja. Abikaasad peaksid pidama omavahel nõu kõiges nende perekonda ja kodusse puutuvast.

Isa peaks kandma hoolt oma pere vaimsete vajaduste eest. Ta peaks tegema kindlaks, et neile õpetatakse Jeesuse Kristuse evangeeliumi, ning peaks tegema kõik, mis tema võimuses, et neid julgustada ja aidata neil kuuletuda Issanda käskudele.

Isa, kellel on preesterlus, võib õnnistada pereliikmeid ja kanda hoolt nende vaimsete vajaduste eest. Vastava preesterluse volituse kaudu ja oma preesterluse juhi poolt volitatuna võib isa:

1. anda lastele nime ja õnnistust;
2. ristida lapsi (ja teisi);
3. kinnitada lapsi (ja teisi) Kiriku liikmeks ning anda neile Püha Vaimu;
4. anda oma poegadele (ja teistele) preesterlust ja pühitseda neid preesterluses ametitesse;
5. õnnistada ja jagada sakramenti;
6. pühitseda haudu.

Ilma oma preesterluse juhilt saadud volituset võib isa, kellel on Melkisedeki Preesterlus, pühitseda õli ning õnnistada oma pereliikmeid ja teisi, kui

nad on haiged, ning anda neile erilisi õnnistusi muul ajal vastavalt vajadusele. (Selleks, et saada juhtnööre preesterluse talituste läbiviimise ja õnnistuste andmise kohta, vaata seda juhendit lk 18–25.)

Isa peab kindlustama, et tema perekond võtab aktiivselt osa preesterluse kolmest põhikohustusest:

1. Isiklik ja perekondlik vaimne ning ilmalik ettevalmistus.
2. Evangeeliumi jagamine.
3. Perekonna ajalugu ning templitalitused elavatele ja surnutele.

Ema on oma abikaasa võrdväärne partner ja nõuandja. Ta aitab mehel õpetada nende lastele Jumala seadusi. Kui kodus isa puudub, juhhib perekonda ema.

Isal ja emal peab olema ühine eesmärk. Nende sihiks peaks olema valmistada kõiki pereliikmeid ette naasmaks meie Taevase Isa juurde. Nad peaksid üheskoos tegutsema selle eesmärgi nimel. Issand on rajanud Kiriku, aitamaks isadel ja emadel õpetada ja kanda hoolt oma perede eest.

Kui perre tulevad lapsed, peavad vanemad neid armastama, õpetama neile evangeeliumi tõdesid ja olema õiglase eluga eeskujuks. Lapsed peavad õppima ja pidama Jumala käske. Nad peavad austama oma vanemaid ja neile kuuletuma.

Kiriku tugevus sõltub peredest ja üksikisikutest, kes elavad Jeesuse

Kristuse evangeeliumi järgi. See, mil määral pere naudib evangeeliumi õnnistusi, sõltub suuresti sellest, kui võrd hästi isa ja ema mõistavad ning täidavad endi kui vanemate põhiülesandeid. Kirik ei püüa kunagi anda isadele ja emadele programme või kohustusi, mis mataksid nad enda alla, heidutaksid neid või paneksid neid hooletusse jätma oma kõige põhilisemaid kohustusi.

Eesmärk

Kuna meie Taevane Isa armastab meid, tahab Ta, et me saaksime ülenдатud nagu Temagi. Selleks, et meid aidata, on Ta andnud meile järgimiseks plaani, mis põhineb jumalikel tööseadustel. Need, kes sellest plaanist teada saavad ja seda ustavalt järgivad, võivad saada ühel päeval meie Taevase Isa sarnaseks ja tunda rõõmu sellisest elust, mida Tema elab.

Plaani üheks osaks on see, et me lahume taevast ja tuleme maa peale. Siin me saame füüsilise keha, õpime kogemuste kaudu ja tõestame, et me oleme väärilised, elamaks taas kord Jumala juures. Me tõestame oma väärilisust, otsustades vabatahtlikult Tema seadusi järgida (vaata Aabraham 3:23–25; 2 Nefi 2:27).

Selleks, et aidata meil valmistuda elama koos Temaga, on Taevane Isa organiseerinud meid perekondadesse. Pühade talituste ja lepingute kaudu võivad meie perekonnad saada kokku liidetud igaveseks.

Evangeeliumi õpetamine kodus

Laste õpetamine lahkuse ja armastusega

Issand on käskinud vanematel õpetada oma lastele evangeeliumi. Ta ütles, et kuivõrd vanematel on lapsi Siionis või mõnes selle vias, mis on organiseeritud, kes ei õpeta neid mõistma õpetust meelearandusest, usust elava Jumala Pojasse Kristusesse ja ristimisest ning käte pealepanemise kaudu antavast Püha Vaimu annist, kui nad on kaheksa-aastased, on patt vanemate peade peal.

Sest see olgu seaduseks Siioni elanikele ehk kõigis selle organiseeritud viiades.

Ja et nende lapsed tuleb ristida nende pattude andekssaamiseks, kui nad on

kaheksa aasta vanused, ja nende peale pandagu käed.

Ja neil tuleb õpetada oma lapsi ka palvetama ja kõndima Issanda ees laitmatult (vaata ÕL 68:25–28).

Vanemad peaksid õpetama lahkuse ja armastusega, pidades meeles apostel Pauluse nõuannet: „Kasvatage neid juhatamise ja manitsemisega Issanda tahte järgi!” (Efeslastele 6:4).

Perekondlik pühakirjade uurimine

Me võime saada oma Taevase Isa sarnaseks ja nautida sellist elu, mida Tema elab, üksnes siis, kui me peame kinni seadustest, mis on selle õnnistuse aluseks (vaata ÕL 130:20–21).

Enne, kui me saame elada nende seaduste järgi, peame me teadma, mida need endast kujutavad. Inimene ei või saada päästetud teadmatuses (vaata ÕL 131:6).

Jeesus Kristus on meie juht ja seaduseandja. Tema teab teed ja seadusi, millest me peame kinni pidama, ning Ta on kutsunud meist igäüht ennast järgima. Ta ütles: „Mina olen tee ja tõde ja elu, ükski ei saa isa juure muidu kui minu kaudu” (Johannese 14:6). Selleks, et saada meie Taevase Isa sarnaseks ja pöörduda tagasi Tema juurde, peame me õppima Jeesuse õpetusi ja neid järgima. Meil on olemas pühakirjad, mis aitavad meil õppida Jeesuse Kristuse elust, õpetustest ja käskudest.

Need neli raamatut, mida Kirik aksepteerib pühakirjadena, on Piibel, Mormoni Raamat, Õpetus ja Lepingud ning Kallihinnaline Pärl. Need selgitavad evangeeliumi seadusi ja standardeid, mida me võime kasutada meie kõikide mõtete, tegude ja õpetuste hindamise mõõdupuuna. Need aitavad meil õppida Jeesuse Kristuse elust ja õpetustest ning toovad näiteid inimestest, kellel oli usku Jumalasse ja kes pidasid Tema käske.

Jeesus õpetas, et me peaksime pühakirju uurima ja sealt õppima (vaata Johannese 5:39; 3 Nefi 23:1; ÕL 88:118).

Perekonnad peaksid uurima pühakirju üheskoos regulaarselt, et õppida ja järgida Issanda õpetusi. Vanemad peaksid koguma oma pered kokku, et iga päev ühel ja samal ajal pühakirju lugeda ja arutada. Igal lugeda oskaval

pereliikmel peaks olema võimalus pühakirjadest lugeda.

Üks pereliige võiks enne pühakirja lugemist öelda palve ja paluda Taevasel Isal õnnistada igäüht, et kõik saaksid loetust aru ja saaksid selle kohta tunnistuse. Pered võiksid teha oma perepalve kohe pärast pühakirjade lugemist.

Kui pered loevad ja mõtisklevad pühakirjade üle, siis nad tahavad saada rohkem Päästja sarnaseks ning leiavad oma elus suuremat õnne ja rahu.

Isiklikud ja perekondlikud palved

Igäüks meist peab õppima rääkima oma Taevase Isaga palve kaudu. Ta armastab meid ja tahab, et me räägiksime Temaga. Ta tahab, et me tänaksime Teda oma õnnistuste eest ning paluksime Temalt abi ja juhatust. Ta aitab meid, kui me palume. Enamik palveid öeldakse langetatud päi ja silmad kinni ning samal ajal põlvitades, istudes või seistes.

Me peame pidama meeles palvetamise ajal nelja tähtsat põhimõtet:

1. Me alustame oma palveid Taevase Isa poole pöördudes: „Meie Isa Taevas...”

2. Me täname oma Taevast Isa selle eest, mida Ta meile annab: „Me täname Sind...”
3. Me palume Temalt vajalikku abi: „Me palume Sind...”
4. Me lõpetame oma palve Päästja nimel: „Jeesuse Kristuse nimel, aamen.”

Meie palved ei pruugi alati järgida igauht neist neljast sammust, kuid nende meelespidamine aitab meil palvetama õppida. Me peaksime alati alustama ja lõpetama oma palved esimese ja viimase sammuga, kuid see, mida me vahepeal ütleme, sõltub sellest, mis on meie arvates tähtis. Vahel tahame me veeta enamuse oma palvest oma Taevast Isa tänades. Mõnel muul ajal soovime me veeta enamuse oma palvest Temalt abi paludes.

Isiklikud palved

Iga isik peaks palvetama omaette vähemalt üks kord igal hommikul ja õhtul. Vanemad peaksid õpetama

lapsi tegema isiklikke palveid niipea, kui nad hakkavad rääkima. Vanemad võivad õpetada lastele palvetamist, põlvitades koos nendega ja lastes neil lausete kaupa palvet nende järel korrata. Peagi on lapsed võimelised tegema omaenda palveid.

Perekondlikud palved

Igas peres peaks perepalve olema igapäevane asi. Kogu perekond põlvitab üheskoos ja perekonnapea teeb palve või palub ühel pereliikmel seda teha. Igaühel peaks olema regulaarne võimalus palvet teha. Väikesed lapsed võivad palvetada oma vanemate abiga. Perepalve on suurepärane võimalus õpetada oma lastele, kuidas palvetada, ja õpetada neile selliseid põhimõtteid nagu usk Jumalasse, alandlikkus ja armastus.

Erilised palved

Vanemad peaksid õpetama oma lastele, et Jumal on alati valmis nende

palveid kuulama. Lisaks oma tavalistele isiklikele ja perekondlikele palvetele võivad nad palvetada igal ajal, kui neil on vaja erilist abi või kui nad tahavad väljendada oma tänulikkust.

Toidu õnnistamine

Vanemad peaksid kindlustama, et pereliikmed õpivad tänama Jumalat oma toidu eest ja paluvad Tal seda õnnistada, enne kui nad sööma hakkavad. Iga isik, kaasa arvatud väikesed lapsed, peaks saama järgemööda võimaluse õnnistust paluda. Palve ütlemine toidu õnnistamiseks aitab vanematel ja lastel õppida, kuidas olla tänulik meie Taevasele Isale.

Pereõhtu

Pereõhtu on ette nähtud igaühele, sealhulgas äsja abiellunud paaridele, lastega isadele ja emadele, lastega üksikvanematele, vanematele, kelle lapsi pole kodus, pereõhturühmadesse kuuluvatele vallalistele täiskasvanutele ja neile, kes elavad üksi või koos toakaaslastega. Igaühte, hoolimata tema olukorrast, õnnistatakse pereõhtute pidamise eest. Kirik ei korralda esmaspäeva õhtuti muid üritusi, et

perekonnad võiksid olla pereõhtu jaoks üheskoos.

Esimene Presidentkond ütles: „Me töötame teile suuri õnnistusi, kui te järgite Issanda nõuannet ja peate korrapäraselt pereõhtuid. Me palvetame pidevalt, et Kirikus olevad lapsevanemad võtavad endile kohustuse õpetada oma lastele evangeeliumi põhimõtteid ja tuua neid neile eeskujuks. Jumal õnnistagu teid, et te võiksite olla usinad selle kõige tähtsama kohustuse täitmisel” („Message from the First Presidency”, *Family Home Evening Resource Book* [1983], IV).

Isa, kui oma pere patriarh, on pereõhtul eesistujaks. Kui isa pole, teeb seda ema. Vanemad juhivad või määravad ühe pereliikme pereõhtut juhtima. Nad esitavad õppetundi või lasevad seda teha oma lastel, kes on õpetamiseks piisavalt vanad. Igaühel, kes on piisavalt vana, peaks olema võimalus osaleda. Väiksemad lapsed võivad aidata sellisel viisil nagu näiteks muusika juhatamine, pühakirjade tsiteerimine, küsimustele vastamine, piltide hoidmine, suupistete jagamine ja palvetamine.

Järgnevalt on ära toodud soovituslik plaan pereõhtu jaoks:

- Alguslaul (esitab perekond)
- Alguspalve (pereliige)
- Luuletus või pühakirja lugemine (pereliige)
- Õppetund (isa, ema või vanem laps)
- Tegevus (juhatab üks pereliige ja osalevad kõik pereliikmed)
- Lõpulaul (perekond)
- Lõpupalve (pereliige)
- Suupisted

Pere võib pidada pereõhtuid mitmel muul viisil. Iga tegevus, mis toob perekonna kokku, tugevdab nende armastust üksteise vastu, aitab neil läheneda Taevasele Isale ja julgustab neid elama õiglaselt, võib olla pereõhtu. Sellisteks tegevusteks on näiteks pühakirjade lugemine, evangeeliumist vestlemine, tunnistuste jagamine, teenimisprojekti teostamine, ühine laulmine, piknikumine ja matkamine. Iga pereõhtu juurde peaks kuuluma palve.

Pereõhtu õppetunnid võivad põhineda pühakirjadel, viimse aja prohvetite sõnadel – eriti üldkonverentsi kõnedel – ning isiklikel kogemustel ja tunnistustel. Paljud õppetunnid peaksid keskenduma Päästja sünnile, elule, õpetustele ja lepitusele. Trükistes „Evangeeliumi põhimõtted“, „Evangeeliumi alused“, „Usule truu“, „Sulle, noor!“ ja Kiriku ajakirjades on artikleid ning muud informatsiooni mitmete teemade kohta, mis võiksid

moodustada osa pereõhtu õppetundidest.

Järgnevad pereõhtu jaoks soovitatavad teemad:

- Päästmisplaan
- Jeesuse elu ja õpetused
- Meeleparandus
- Palve
- Paastumine
- Tarkuse Sõna
- Issanda kõlbelisuse standard
- Sakramendi tähendus
- Kümnis
- Tänulikkus
- Ausus
- Aupaklikkus Jumala ees ja Tema poolt loodu austamine
- Valmistumine ristimiseks, preesterlusse pühitsemiseks või abiellumiseks
- Valmistumine templisse minekuks
- Pühakirjade lugemine
- Hingamispäeva pühitsemine
- Teistele andestamine
- Tunnistuse saamine ja jagamine
- Evangeeliumi jagamine teistega
- Pere ajaloo koostamine
- Surmast arusaamine ja sellega leppimine
- Perekondlike probleemide lahendamine

- Perekonna rahaasjade korraldamine
- Perekonna koduste tööde jagamine
- Muusika väärtustamine ja nautimine

Pühad ja erilised sündmused

Pühad ja erilised sündmused, nagu näiteks jõulud, ülestõusmispühad, preesterluse taastamise aastapäev, konverentsid, pereliikme misjonileminek või pereliikme sünd, ristimine või ametisse pühitsemine, võivad olla suurepäraseks võimaluseks evangeeliumi tõdede õpetamiseks.

Kümnis ja annetused

Issand on käskinud oma rahval elada kümniise seaduse järgi ja olla lubatud õnnistuste vääriline (vt Malakia 3:8–11).

Suurepärase aeg kümniise ja annetuste seaduse õpetamiseks on siis, kui vanemad ise oma kümnist maksavad. Lastele avaldab mõju see, mida nad näevad oma vanemaid tegemas. Lapsed, kes saavad taskuraha, peaksid maksma sellelt kümnist. Igal lapsel

võiks olla kolm rahakassat: üks kümniise, üks misjoni ja üks ostude jaoks. Iga kord, kui lapsed raha saavad, peaksid nad õppima panema kõigepealt 10 protsenti kümniise kassasse, seejärel mingisuguse summa misjoni kassasse ja ülejäänud ostukassasse.

Kui lapsed maksavad kümnist, peaksid vanemad õpetama neid täitma kümniise sedelit, panema selle koos rahaga ümbrikusse ning andma või saatma ümbriku oma piiskopkonna või koguduse juhatuse liikmele. Isoleeritud piirkondades elavad pered peaksid andma kümniise selleks määratud preesterluse juhile.

Söögiaja vestlused

Söögiajad võivad olla head võimalused evangeeliumist rääkimiseks. Väikestele lastele meeldib küsida ja vastata evangeeliumi küsimustele. Kui nad ei tea vastuseid, võivad isa või ema lühidalt vastata ja evangeeliumi õpetada. Evangeelsed vestlused ei pea kuuluma iga söögiaja juurde, kuid selline kaks või kolm korda nädalas asetleidev arutelu võib aidata perel evangeeliumit õppida.

Unejutud

Kuna enamus lapsi armastab unejutte, on siis suurepärase võimalus evangeeliumi õpetada, lugedes ja jutustades pühakirjades ja Kiriku väljaannetes olevaid lugusid või rääkides isiklikest kogemustest. Lood aususest, jagamisest ja lahkusest õpetavad tähtsaid evangeeliumi põhimõtteid.

Üheskoos töötamine

Palju võimalusi evangeeliumi õpetamiseks kerkib esile siis, kui pered teevad kodus üheskoos tööd. Vanemad peaksid näiteks maja koristades või aias töötades otsima valvsalt võimalusi evangeeliumist rääkimiseks. Laps küsib sageli küsimusi. Vanematel peaks olema alati aega lihtsateks vastusteks. Sellised tähelepanekud nagu „Sa teed tublit tööd. Ma olen kindel, et Taevane Isa on sinu üle uhke“ või „Vaata, kui ilusad pilved Taevane Isa on teinud“ võivad tekitada lastes tänutunnet meie Taevase Isa vastu ja veendumust, et Ta on tõeline.

Perekondlikud nõupidamised

Vanemad võivad kutsuda pereliikmed kokku perekondlikule nõupidamisele. Pered võivad kasutada selliseid nõupidamisi perekondlike eesmärkide püstitamiseks, probleemide lahendamiseks, rahaasjade üle arutamiseks, plaanide tegemiseks, üksteise toetamiseks ja tugeddamiseks, tunnistuse jagamiseks ja üksteise eest palvetamiseks. Nõupidamist võib pidada alati, kui see on vajalik. Vanemad võiksid pidada perekondlikku nõupidamist igal pühapäeval või ühenduses pereõhtuga. Perekondlike nõupidamiste õnnestumiseks on oluline pidada lugu teiste arvamustest ja tunnetest.

Eraviisilised vestlused

Paljude vanemate arvates aitavad eraviisilised vestlused iga lapsega saada nendega lähedasemaks, julgustada neid ja õpetada neile evangeeliumi. Sellised vestlused võivad olla ametlikud või mitteametlikud ja neid võib pidada sageli.

Lapsevanem peaks väljendama oma armastust ja usaldust lapse vastu ning lapsel peaks olema võimalus väljendada oma tundeid seoses ükskõik millise teema, probleemi või kogemusega. Lapsevanem peaks kuulama hoolikalt ning võtma lapse probleeme ja temale usaldatut tõsiselt. Vanem ja laps võiksid üheskoos palvetada. Vestlusel esilekerkivaid probleeme, mis on seotud teiste pereliikmetega, võiks käsitleda järgmisel pereõhtul.

Perekondlikud üritused

Vanemad peaksid planeerima sageli aega, mil kogu pere teeb midagi üheskoos. Piknikud, telkimised, perekonna projektid, kodused ja aiatööd, ujumine, matkamine ning harivad filmid ja muu meelelahutus on vaid üksikud paljust tegevustest, mida pered saavad üheskoos nautida.

Pere, kes naudib ühiseid üritusi, tunneb suuremat armastust ja kooskõla. Lapsed on nõus oma vanemaid rohkem kuulama ja nende nõu järgima, kui nad tunnevad end neile lähedastena. Vanematel on võimalik õpetada evangeeliumi tõhusamalt.

Perekonnakohustuste täitmine

Issanda Kiriku missioon on aidata kõigil inimestel tulla Kristuse juurde. Pered võivad aidata seda missiooni täita, kui nad:

1. kannavad hoolt nende endi vaimsete ja füüsiliste vajaduste eest ning aitavad rahuldada teiste vajadusi;
2. jagavad teistega evangeeliumi;
3. teevad kindlaks, et pereliikmed saavad osa templitalitustest, ja aitavad kanda hoolt, et neid õnnistusi saavad nende surnud esivanemad.

Vaimsed ja füüsilised vajadused

Vaimsed vajadused

Selle juhendi eelmine osa „Evangeeliumi õpetamine kodus“ sisaldab

informatsiooni, kuidas pered saavad kanda hoolt oma vaimsete vajaduste eest.

Füüsilised vajadused

Pered peavad saama iseseisvateks, et nad suudaksid kanda hoolt oma füüsiliste vajaduste eest ja aidata teisi. Selleks, et saada iseseisvaks, tuleb pereliikmetel meeeldi tööd teha. Töö on füüsiline, hingeline ja vaimne jõupingutus. See on millegi teostamise, õnne, enesehinnangu ja edukuse allikaks. Vanemad peaksid püüdma olla iseseisvad ja õpetama seda ka oma lastele. Iseseisvus võimaldab neil aidata neid, kes kannatavad puudust.

Isad vastutavad perele eluks vajaliku hankimise ja perekonna kaitsmise eest. Emad vastutavad eelkõige oma laste

eest hoolitsemise eest. Vanemad kindlustavad oma perekonda puhta kodu, tervisliku toidu, riietuse, arstiabi ja hambaravi, koolitusvõimaluste, rahaliste vahendite kasutamise oskuse ning võimaluse korral õpetusega, kuidas ise kasvatada osa nende endi toidust. Vanemad peaksid õpetama lastele, kuidas teha süüa ja kuidas seda säilitada hilisemaks kasutamiseks.

Vanemad peaksid olema nõus tegema kõvasti tööd, et nende füüsiliste vajaduste eest hoolt kanda. „Ja te ei lase oma lastel nälgida või olla alasti” (Moosia 4:14). Vanemad peaksid planeerima ja tegema ettevalmistusi, kandmaks hoolt perekonna vajaduste eest haiguste, katastroofi, tööpuuduse või muude raskuste esinedes. Kui isal on raskusi oma pere füüsiliste vajaduste eest hoolitsemisel ja kui teistel pereliikmetel ei ole võimalik aidata, võib ta otsida abi preesterluse juhtide kaudu.

Lapsed võivad aidata kanda hoolt oma perede füüsiliste vajaduste eest, aidates oma vanemaid nende töö juures, õppides koolis hästi, hoolitsedes oma riiete ja teiste asjade eest, hoides ennast ja oma kodu puhtana ja korras ning hoolitsedes tervise eest.

Pereliikmed peaksid arendama oma lugemis-, kirjutamis- ja arvutamisoskust ning kasutama ära iga võimalust teadmiste hankimiseks ja oma võimete arendamiseks. Nad peaksid kuulutama Tarkuse Sõnale ja sööma tervislikku toitu. Seal kus võimalik, peaksid pered säilitama aastast või nii suurt

tagavara, kui võimalik, nendest põhilistest asjadest, mida on vaja elus püsimiseks. Pereliikmed peaksid vältima tarbetut võlga, säästma tuleviku jaoks, täitma kõik oma võlakohustused ja kasutama oma tagavarasid arukalt, vältides raiskamist.

Vanemad peaksid õpetama oma lapsi teistega jagama. Peaaegu igaüks võib midagi anda, ükskõik kui vähe neil ka ei oleks. Üks viis, kuidas aidata puudustkannatavoid isikuid, on see, kui paastuda iga kuu ja teha paastuannetusi, mida kasutatakse näljas olijate toitmiseks, kodututele ulualuse andmiseks, alastiolijate riietamiseks ja vaevatute toetamiseks. Aidates teisi, näitame me oma armastust Issanda vastu. Ta ütles: „Mida te iganes olete teinud ühele nende mu vähemate vendade seast, seda te olete minule teinud” (Matteuse 25:40).

Evangeeliumi jagamine

Issand on oma viimse aja prohvetite kaudu õpetanud, et igal Kiriku liikmel on kohustus jagada teistele evangeeliumi. Igal isikul, keda on

hoiatatud, on kohustus hoiatada oma ligimest (vaata ÕL 88:81). Alma, üks Mormoni Raamatu prohvetitest, selgitas, et kui meid on ristitud, peaksime me soovima „seista kui Jumala tunnistajad igal ajal ja kõiges ja kõikjal” (Moosia 18:9).

Pereliikmed peaksid tegema kõik, mis nende võimuses, aitamaks oma sugulastel, sõpradel ja naabritel õppida Jeesuse Kristuse evangeeliumist ja õnnistustest, mida see võib tuua nende ellu. Evangeeliumi jagamise kaudu saavad vanemad ja lapsed tugevdada nende endi tunnistusi ja tuua teistele evangeeliumi õnnistusi. Pered võivad:

- olla heaks eeskujuks, kuuletudes kõikidele käskudele (vaata Matteuse 5:16);
- olla tänulikud selle eest, et nad on Kiriku liikmed (vaata Roomlastele 1:16) ja anda teistele inimestele teada, et nad seda on;
- küsida tuttavatelt, kas nad tahaksid Kiriku kohta rohkem teada saada;
- paluda Issandal aidata neil välja valida pere või üksikisik, kes on valmis evangeeliumi kuulama;
- tutvustada sellele perele või isikule Kirikut mingil viisil, nagu näiteks kutsudes neid pereõhtule või Kiriku koosolekule või üritusele, andes neile lugemiseks Kiriku raamatuid või brošüüre või rääkides nendega evangeeliumi õnnistustest;

- kutsuda selle perekonna või isiku oma koju, et misjonärid saaksid neid õpetada.

Vanematel on kohustus valmistada end ja oma lapsi ette põhimisjonitel teenimiseks. Selleks, et lapsi ja eriti poegi ette valmistada, peaksid vanemad õpetama kodus evangeeliumi, uurima nii isiklikult kui perega pühakirju ja palvetama ning rääkima sageli evangeeliumi jagamise kohustustest ja õnnistustest. Nad võivad õpetada oma lapsi koguma misjoni jaoks raha, tegema kõvasti tööd, olema iseseisvad ning armastama ja teenima teisi inimesi.

Templitalitused elavatele ja surnutele

Väärilised Kiriku liikmed saavad templites pühad talitused ning teevad lepingud Jumalaga. Samuti osalevad nad asendustöös enda surnud

esivanemate eest. Seal kus võimalik, peaksid nii isa kui ema saama oma preesterluse juhtidelt templisoovituse ja minema templisse, et saada omaenda templitalitused. Kui neil ei ole võimalik templisse minna, peaksid nad elama templisoovituse vääriliselt.

Peredel on püha kohustus kindlustada, et templitalitused nende esivanemate heaks, kes surid neid saamata, on tehtud. Kiriku liikmed, kes on saanud omaenda talitused, peaksid minema templisse tagasi nii sageli kui aeg, rahalised võimalused ja templi asukoht seda võimaldavad, et teha talitusi oma esivanemate eest.

Isad ja emad peaksid koguma kirjallikke ülestähendusi tähtsate sündmuste kohta enda ja oma laste elus, sealhulgas tunnistused õnnistuste, ristimiste, ametisse pühitsemiste, abiellumiste ja surmade kohta; tähtsad kirjad; fotod; ajaleheartiklid ja muu sarnane. Nad peaksid koostama omaenda isiklike elulugusid ja julgustama igat pereliiget panema kirja oma elulugu. Nad peaksid aitama väiksematel lastel teha algust oma isiklike elulugudega.

Pered peaksid koguma informatsiooni oma esivanemate kohta ja koostama neist perekonna ajaloo. Nad peaksid alustama andmete kokkupanemist enda kõige lähema nelja sugupõlve kohta.

Juhtkonna koolitamine

Preesterluse ja abiorganisatsioonide juhid peaksid vaia, misjoni või ringkonna juhtide juhendusel õpetama lapsevanemaid saama aru ja täitma kolme tähtsat perekonnakohustust (vt lk-d 12–15). Juhid peaksid õpetama isadele ja emadele, kuidas oma perekonda juhatada. Kui perekond elab isoleeritud piirkonnas, peavad vaia, misjoni või ringkonna juhid vaatama selle järele, et vanemad saavad teada oma kohustustest ja neid täidavad.

Jumalateenistuste pidamine kodus (isoleeritud piirkondades elavatele peredele)

Mõned pered elavad isoleeritud piirkondades ja ei saa regulaarselt koguduse koosolekutel käia. *Vaia, misjoni või ringkonna volitusel* peaksid sellised pered pidama pühapäevaseid jumalateenistusi oma kodus. Piirkondades, kus ei ole Kiriku organiseeritud üksusi, tuleb perekondadel saada luba piirkonna juhatajalt.

Isa või mõni muu preesterluse hoidja võib valmistada ette ja õnnistada sakramenti, kui ta on väärikas ja on preester Aaroni Preesterluses või tal on Melkisedeki Preesterlust ning on saanud selleks loa oma preesterluse juhtidelt. Sakramenti võib jagada iga preesterluse hoidja. Sakramenditalituse läbiviimise juhtnõõrid on kirjas selles juhendis lk 21–23.

Pühapäevane jumalateenistus peaks olema lihtne, aupaklik ja väärikas. Selle juurde võivad kuuluda:

1. alguslaul
2. alguspalve
3. sakramendi õnnistamine ja jagamine
4. üks või enam järgnevatest asjadest:
 - üks või kaks lühikest kõnet või tunnistust
 - perekondlik pühakirjade lugemine ja arutelu
 - pereliikme poolt esitatud õpetus
5. lõpulaul
6. lõpupalve

Pühapäevase jumalateenistuse planeerimisel peaksid vanemad otsima ja järgima Issanda Vaimu juhatast. Mormoni Raamatu inimesed olid eeskujuks sellisel teenimisel: „Ja... nende koosolekuid [juhutati] vastavalt sellele, kuidas Vaim neid mõjutas, ja Püha Vaimu väega; sest nii, nagu Püha Vaimu vägi neid juhtis, kas jutlustama või õhutama või palvetama või anuma või laulma, just nii seda tehti” (Moroni 6:9).

Pere peaks kasutama oma peamise juhendina pühakirju. Lisaks sellele võivad nad kasutada üldkonverentsi kõnesid, trükiseid „Evangeeliumi alused”, „Evangeeliumi põhimõtted”, „Usule truu”, „Sulle, noor!”, misjonäribrošüüre, Kiriku ajakirju ning muid Kiriku väljaandeid ja audiovisuaalvahendeid.

Kui kellelgi peres ei ole vastavat preesterlust, võib isa või ema koguda

pereliikmed kokku, et laulda kirikulaule, uurida pühakirju, palvetada ning saada lähedasemaks üksteisega ja Taevase Isaga. Perele määratud preesterluse juht peab korraldama perele perioodilisi võimalusi sakramendi saamiseks.

Vanemad peaksid korraldama selliseid nädalasiseseid üritusi nagu matkad, piknikud, harivad filmid, sugulaste külastamine, spordiüritused, muusika-programmid ja veega seotud meelelahutused.

Pere peaks andma kümnnise, paastu- ja muud annetused perele määratud preesterluse juhile.

Pere ei esita Kirikule mingisuguseid kirjalikke aruandeid, aga temale määratud preesterluse juht vestleb isaga regulaarselt ja küsib temalt tema pere olukorra kohta. Kui vaja, võivad juhid teha neid vestlusi telefoni teel.

Preesterluse talitused ja õnnistused

Preesterluse talitused on pühad toimingud, mis on antud Issanda poolt ja mida teostatakse preesterluse volitusega. Preesterluse õnnistusi antakse preesterluse volitusega tervendamiseks, lohutuseks ja julgustuseks. Vennad, kes talitusi ja õnnistamist sooritavad, peaksid valmistama end ette, elades vastavalt evangeeliumi põhimõtetele ja püüdes saada juhatust Pühalt Vaimult. Nad peaksid teostama iga talituse ja õnnistamise väärikalt ning täitma järgnevad nõuded; talitused peavad olema:

1. tehtud Jeesuse Kristuse nimel;
2. tehtud preesterluse volituse alusel;
3. tehtud selleks vajalikul meetodil, nagu näiteks kasutades spetsiaalseid sõnu või pühitsetud õli;

4. volitatud määratud preesterluse juhi poolt, kes hoiab vastavaid võtmeid, kui see on vajalik.

Talitused, milleks on vaja preesterluse juhi volitust, on lastele nime ja õnnistuse andmine, ristimised ja Kiriku liikmeks kinnitamisest, preesterluse andmine ja preesterluse ametisse pühitsemine, sakramendi õnnistamine ja jagamine ning haudade pühitsemine.

Kui talitusel või õnnistuse andmisel osaleb rohkem vendi, panevad nad oma vasaku käe kergelt oma vasakul pool seisva venna õlale. Ei soovitata praktiseerida seda, et talitust kutsutakse sooritama suur hulk vendi.

Selles osas selgitatud talitused ja õnnistused aitavad isadel teenida oma peres patriarhidena.

Lastele nime ja õnnistuse andmine

Iga Kristuse Kiriku liige, kellel on lapsed, peab tooma oma lapsed Kiriku ette, vanemate juurde, kes panevad oma käed nende peale Jeesuse Kristuse nimel ja õnnistavad neid Päästja nimel (vaata ÕL 20:70). Vastavalt sellele ilmutusele võivad lastele nime ja õnnistuse andmisest osa võtta üksnes väärilised mehed, kellel on Melkisedeki Preesterlust. *Lastele nime ja õnnistuse andmise talituseks on vaja eesistuva juhi volitust.*

Imiku õnnistamisel kogunevad Melkisedeki Preesterlust hoidvad mehed ringi ja hoiavad imikut oma kätel. Kui õnnistatakse vanemat last, asetavad vennad oma käed õrnalt lapse pea peale. Õnnistuse andja:

1. pöördub Taevase Isa poole;
2. ütleb, et õnnistus antakse Melkisedeki Preesterluse volituse alusel;
3. annab lapsele nime;
4. annab preesterluse õnnistuse vastavalt Vaimu juhatausele;
5. lõpetab Jeesuse Kristuse nimel.

Ristimine

Vääriline preester või mees, kellel on Melkisedeki Preesterlust, võib ristida *eesistuva juhi juhatusel*. Et seda teha, ta:

1. seisab vees koos isikuga, keda ristitakse;
2. hoiab mugavuse ja turvalisuse mõttes oma vasaku käega kinni isiku paremast randmest; isik, keda ristitakse, hoiab oma vasaku käega kinni ristimist teostava isiku vasakust randmest;
3. tõstab oma parema käe täisnurkselt üles;
4. ütleb isiku täisnime ja lausub: „Saanud ülesande Jeesuselt Kristuselt, ristin ma sind Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimel. Aamen“ (vaata ÕL 20:73);
5. laseb isikul mugavuse mõttes parema käega oma nina kinni hoida; ristimist teostav isik paneb oma parema käe isiku selja ülaosale ja laseb isiku koos tema riietega täielikult vee alla;
6. aitab isiku vees püsti.

Et olla kindlad ristimise õiges teostamises, on kaks preestrit või meest, kes hoiavad Melkisedeki Preesterlust, selle tunnistajateks. Kui sõnu ei öelda täpselt nii, nagu on kirjas Õpetuses ja Lepingutes 20:73 või kui osa isiku kehast või riietusest ei kattunud veega täielikult, tuleb ristimist korrata. Ristija ja ristitav peavad kandma valget riietust, mis ei muutu märgudes läbipaistvaks.

Kiriku liikmeks kinnitamine

9-aastased ja vanemad pöördunud ning 8-aastased, kelle kumbki vanem pole Kiriku liige, kinnitatakse Kiriku liikmeks sakramendikoosolekul (vaata ÕL 20:41). 8-aastaseid lapsi võib kinnitada koheselt pärast ristimist samas kohas, kus ristimine toimus, kui vähemalt üks lapsevanem on Kiriku liige ning mõlemad vane-

mad annavad ristimiseks ja liikmeks kinnitamiseks loa. Seda talitust võib teostada *piiskopi või koguduse juhataja juhatusel* üks või enam mehi, kes hoiavad Melkisedeki Preesterlust. Nad panevad oma käed õrnalt isiku pea peale. Talituse teostaja:

1. ütleb isiku täisnime;
2. ütleb, et talitus teostatakse Melkisedeki Preesterluse volituse alusel;
3. kinnitab isiku Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku liikmeks;
4. annab Püha Vaimu anni, öeldes: „Võta vastu Püha Vaim“;
5. annab preesterluse õnnistuse vastavalt Vaimu juhatusele;
6. lõpetab Jeesuse Kristuse nimel.

Preesterluse andmine ja preesterluse ametitesse pühitsemine

Aaroni Preesterluse andmine ning diakoni, õpetaja ja preestri ametitesse pühitsemised leiavad aset piiskopi või koguduse

juhataja juhatus all. Enne, kui isik pühitsetakse Aaroni Preesterluse ametisse, peab ta olema vestelnud piiskopi või koguduse juhatajaga ja olema osutunud selleks vääriliseks. Samuti peab tema toetuseks olema läbi viidud hääletus sakramendikoosolekul. Preester võib piiskopi või koguduse juhataja volitusel anda teisele isikule Aaroni Preesterluse ja pühitseda ta Aaroni Preesterluse ametisse.

Melkisedeki Preesterluse andmine ning vanema ja ülempreestri ametisse pühitsemine leiab aset vaia või misjoni juhataja juhatus all.

Selleks, et anda preesterlust või pühitseda isikut preesterluse ametisse, asetavad üks või enam meest, kes omavad vajalikku preesterlust ja kes on saanud volituse eesistvalt juhilt, oma käed õrnalt isiku pea peale. Talituse teostaja:

1. ütleb isiku täisnime;
2. nimetab volituse (Aaroni või Melkisedeki Preesterlus), mille alusel talitus teostatakse;
3. annab Aaroni või Melkisedeki Preesterluse, kui seda ei ole varem antud;
4. pühitseb isiku ametisse Aaroni või Melkisedeki Preesterluses ja annab talle selle ameti õigused, võimud ja volituse;
5. annab preesterluse õnnistuse vastavalt Vaimu juhatus
6. lõpetab Jeesuse Kristuse nimel.

Sakrament

Sakrament on väga püha talitus. Sakramendist osasaamine võimaldab tuletada meelde Jeesuse Kristuse elu, õpetusi ja lepitust. See on aeg, et uuendada Issandaga ristimisel tehtud lepinguid (vaata Moosia 18:8–10).

Sakramenti võivad ette valmistada õpetajad ja preestrid; seda võivad õnnistada preestrid; ning seda võivad laiali jagada diakonid, õpetajad ja preestrid. Vennad, kellel on Melkisedeki Preesterlus, võivad sakramenti ette valmistada, õnnistada ja laiali jagada, kuid tavaliselt teevad nad seda ainult siis, kui Aaroni Preesterluse vendi on liiga vähe. Kui keegi on korda saatnud tõsise üleastumise, ei tohi ta sakramenti ette valmistada, õnnistada ega laiali jagada enne, kui ta on meelt parandanud ja lahendanud selle asja oma piiskopi või koguduse juhatajaga.

Need, kes valmistavad ette, õnnistavad või jagavad sakramenti, teostavad seda talitust teiste jaoks Issanda asemel. Igauks, kes hoiab preesterlust, peaks suhtuma sellesse ülesandesse tõsiselt ja aupaklikult. Ta peaks olema

hoolitsetud välimusega, puhas ja kombekalt riides. Tema väljanägemine peaks peegeldama talituse pühadust.

Vennad, kes sakramenti ette valmistavad, peavad tegema seda enne koosoleku algust. Nad asetavad sakramendilauale puhastele kandikutele pandud murdmata leivaviilu(d) ning kandikud puhta veega täidetud sakramenditopsidega. Nad katavad leiva ja vee puhta, valge riidega.

Sakramendilaulu ajal eemaldavad sakramendilaua taga istujad riide leivakandikutelt ja murravad leiva väikesteks tükikesteks. Laulu lõppedes põlvitab leiva õnnistaja ja ütleb leiva õnnistamise palve. Seejärel jagavad vennad leiva aupaklikul ja korda säilitaval viisil kohalviibijatele. Koosoleku eesistuja saab sakramenti esimesena. Kui kõigil kohalviibijatel on olnud võimalus võtta leiba, toovad jaotajad oma kandikud tagasi sakramendilauale. Kohe, kui leib on laiali jagatud, katavad sakramendi õnnistajad kandikud jälle kinni.

Sakramendilaua ääres olijad eemaldavad riide veekandikutelt. Vett õnnistav isik põlvitab ja ütleb vee jaoks mõeldud sakramendipalve. Seejärel jagavad vennad vee kohalviibijatele. Kandikud tuuakse tagasi sakramendilauale ja kaetakse taas kinni. Seejärel istuvad sakramenti õnnistanud ja laiali jaganud vennad oma kohtadele koguduseliikmete seas.

Sakrament on Kiriku liikmete jaoks, kaasaarvatud lapsed. Koosolekut

juhatav isik ei tohiks teatada, et sakramenti jagatakse ainult liikmetele; mitmeliikmetele ei peaks tehtama mingeid takistusi selle võtmiseks.

Sakramendipalveid peab ütleva selgelt, täpselt ja väärikalt. Kui sakramenti õnnistav isik ütleb mingi sõna valesti ja ei paranda seda ise, palub piiskop või koguduse juhataja tal palvet korrata ja teha seda õigesti.

Palve leiva puhul on järgnev:

„Oo Jumal, Igavene Isa, me palume sind sinu Poja Jeesuse Kristuse nimel õnnistada ja pühitseda see leib kõikide nende hingedele, kes seda söövad, et nad võiksid süüa sinu Poja keha mälestuseks ja tunnustada sinule, oo Jumal, Igavene Isa, et nad soovivad võtta enda peale sinu Poja nime ja pidada teda alati meeles ja pidada kinni tema käskudest, mis ta on andnud neile, et tema Vaim võiks olla alati koos nendega. Aamen” (ÖL 20:77 ja Moroni 4).

Palve vee puhul on järgnev:

„Oo Jumal, Igavene Isa, me palume sind sinu Poja Jeesuse Kristuse nimel õnnistada ja pühitseda see [vesi] kõikide nende hingedele, kes seda jooval, et nad võiksid seda teha sinu Poja vere mälestuseks, mis valati nende eest; et nad võiksid tunnustada sinule, oo Jumal, Igavene Isa, et nad peavad teda alati meeles, et tema Vaim võiks olla koos nendega. Aamen” (ÖL 20:79 ja Moroni 5).

Sakrament peaks pärast koosolekut olema laualt eemaldatud niipea kui

võimalik. Järelejäänud leiba võib kasutada toiduks.

Sakramendi õnnistamiseks ja jagamiseks on vaja eesistuva juhi volitust.

Õli pühitsemine

Üks mees (või enam), kes hoiab Melkisedeki Preesterlust, pühitseb puhta oliiviõli haigete või vaevatute võidmise pühal eesmärgil. Õli pühitseja:

1. hoiab oliiviõli lahtist anumast;
2. pöördub meie Taevase Isa poole;
3. ütleb, et ta tegutseb Melkisedeki Preesterluse volituse alusel;
4. pühitseb õli (mitte anuma) ning määrab selle haigete ja vaevatute võidmiseks;
5. lõpetab Jeesuse Kristuse nimel.

Haigete võidmine ja õnnistamine

Võida ja õnnistada haigeid või vaevatuid võivad üksnes need mehed, kes hoiavad Melkisedeki Preesterlust.

Tavaliselt teevad seda üheskoos kaks või enam meest, kuid seda võib teha ka üksinda. Kui pühitsetud õli ei ole käepärast, võib Melkisedeki Preesterlust hoidev mees anda preesterluse volitusega õnnistuse.

Isa, kes hoiab Melkisedeki Preesterlust, peaks võidma ja õnnistama oma pere haigeid liikmeid. Ta võib paluda teda selle juures aitama ühe teise mehe, kes hoiab Melkisedeki Preesterlust.

Haigete võidmisel ja õnnistamisel on kaks osa: 1) õliga võidmine ja 2) võidmise pitseerimine.

Õliga võidmine

Üks mees, kes hoiab Melkisedeki Preesterlust, võib isikut, kes on haige. Et seda teha, ta:

1. paneb tilga pühitsetud õli isiku pea peale;
2. paneb oma käed õrnalt isiku pea peale ja ütleb isiku täisnime;
3. ütleb, et ta võib isikut Melkisedeki Preesterluse volituse alusel;
4. ütleb, et ta võib õliga, mis on pühitsetud haigete ja vaevatute võidmiseks ja õnnistamiseks;
5. lõpetab Jeesuse Kristuse nimel.

Võidmise pitseerimine

Tavaliselt panevad kaks või enam meest, kes hoiavad Melkisedeki Preesterlust, oma käed õrnalt haige isiku pea peale. Üks meestest pitseerib võidmise. Et seda teha, ta:

1. ütleb isiku täisnime;
2. ütleb, et ta pitseerib võidmise Melkisedeki Preesterluse volituse alusel;
3. annab õnnistuse vastavalt Vaimu juhatusesele;
4. lõpetab Jeesuse Kristuse nimel.

Isa õnnistused ning muud lohutavad ja nõuandvad õnnistused

Isa õnnistused ja muud preesterluse õnnistused on selleks, et anda juhatus ja lohutust vastavalt Vaimu juhatusesele.

Isa õnnistusi võib oma lastele anda isa, kes hoiab Melkisedeki Preesterlust. Sellised õnnistused võivad olla eriti suureks abiks, kui lapsed lahkuvad kodust kas kooli või misjonile, kui nad asuvad tööle, abielluvad, lähevad sõjaväkke või on vastakuti ebatavaliste isiklike probleemidega. Sellised õnnistused võivad olla perekonnale suureks toeks. Perekond võib isa õnnistust pere ülestähenduste jaoks lindistada või üles kirjutada, aga seda ei säilitata Kiriku ülestähenduste

hulgas. Vanemad peaksid julgustama lapsi paluma isa õnnistust, kui neil on seda vaja.

Väärilised mehed, kes hoiavad Melkisedeki Preesterlust, võivad samuti anda lohutavaid ja nõuandvaid õnnistusi oma naistele, lähisugulastele ja teistele, kes seda paluvad.

Selleks, et anda isa õnnistust või muid lohutavaid ja nõuandvaid õnnistusi, paneb mees, kellel on Melkisedeki Preesterlus, üksi või koos veel ühe või enama väärilise mehega, kes hoiavad Melkisedeki Preesterlust, oma käed õrnalt õnnistust saava isiku pea peale. Sellise õnnistuse puhul õli vaja ei ole. Õnnistuse andja:

1. ütleb isiku täisnime;
2. ütleb, et ta annab õnnistuse Melkisedeki Preesterluse volituse alusel;
3. annab õnnistuse vastavalt Vaimu juhatusesele;
4. lõpetab Jeesuse Kristuse nimel.

Haudade pühitsemine

Hauda pühitsev isik peab hoidma Melkisedeki Preesterlust ja *peab olema saanud selleks volituse seda teenistust läbiviivalt preesterluse juhilt.*

Haua pühitsemiseks ta:

1. pöördub Taevase Isa poole;
2. ütleb, et ta pühitseb haua Melkisedeki Preesterluse volituse alusel;
3. pühitseb ja pühendab matmisplatsi puhkepaigaks lahkunu kehale;

4. kui on kohane, siis palvetab, et see paik oleks püha ja kaitstud kuni ülestõusmiseni;
5. palub Issandal lohutada perekonda ja väljendab muid mõtteid vastavalt Vaimu juhatusele;
6. lõpetab Jeesuse Kristuse nimel.

Kui perekond seda eelistab, võib keegi (eelistatavalt mees, kellel on Melkisedeki Preesterlus) öelda pühitsemispalve asemel hauaäärse palve.

Kiriku materjalide muretsemine ja informatsiooni leidmine pereajaloo kohta

Kohalikud juhid ja muud liikmed võivad muretseda Kiriku materjale, sealhulgas pühakirju, õppematerjale, Kiriku ajakirju, templipesu ja templiriideid oma Kiriku kohalikust jaotuskeskusest, Salt Lake City jaotuskeskusest või Kiriku ametliku internetilehekülje kaudu, mille aadressiks on www.lds.org.

Informatsioon pereajaloo töö kohta on saadaval Kiriku pereajaloo internetileheküljel, mille aadressiks on www.familysearch.org.

VIIMSE AJA PÜHADE
JEESUSE KRISTUSE
KIRIK

ESTONIAN

4 02311 80124 4
31180 124